

да Стїдемъ ѿ въ Райѣтъ, ѿзлѣзоха дївнѣе чело-
вѣцы срецо мене, ѿ ме оубїха заедно со съ сїчката
ми войскѣ, ѿ ме доведоха тѣка вързанъ дѣмоните,
да се мѣчимъ Стъ бездмїето си. Прѣче, Алѣксан-
дре, вѣрдїсе да се нековеличїшъ много, ѿ те дове-
дѣтъ тѣка вързанъ. Послѣ Алѣксандръ премїналъ
презрѣдѣ, ѿ като вървѣлъ намѣрилъ дѣда си Дарїа,
царѣ Персїдскаго. Дарїи като го видѣлъ заплакалъ
ѿ съ въздышанѣ мѣ рѣкълъ: О премѣдрейшїи Алѣ-
ксандре! ѿ тебе ли запрѣха при насъ; Алѣксандръ
Ствѣщїалъ: не самъ дошелъ да самъ съ вѣсъ, но
ѿ махъ пѣтъ Стъ тѣка, ѿ дейдѣхъ да въ вїдимъ.
Дарїи мѣ рѣкълъ: Алѣксандре, понѣже си съ Бѣга не-
бѣснаго ѿ земнаго, ѿ ѿмашъ го помощникъ, ще се
навѣшъ дрѣго коѣто незнаешъ. Ела при мене да ти
го кажемъ. Алѣксандръ Стїшалъ до него, а тѣи
мѣ рѣкълъ: тамо гдѣто Стївашъ при царїца Кан-
даки, знай зацѣ ѿма ѿобразѣно лицѣто ти ѿ ще
те познае: но вървї тамо, ѿ недей се какї много,
зацѣ Бѣгъ гдѣто мѣ са мѣлишъ ще те ѿбѣви Стъ
рѣцѣте ѿ. Дарїи пакъ заплакалъ ѿ мѣ рѣкълъ:
Сыне мѣи Алѣксандре, Персїдското царство на коѣ
состоѣнїе ѣ; ѿ сладчайшата ми дѣщерѣ какъ ѿ ѿ-
машъ; Алѣксандръ Ствѣщїалъ: дѣщерѣ ти царствѣ-
ка сїчкїѣтъ свѣтъ днѣсъ съ мене. Дарїи мѣ рѣ-
кълъ: ѿдї по-Стпрѣдъ да вїдишъ Пѣра царѣ Ин-
дїйскаго. Алѣксандръ като го видѣлъ, рѣкълъ мѣ:
Велїкїи Пѣре, еднѣ времѣ се назоваваше зѣмленный